

MUNK- RINGEN

nr 1/2012

innehåll

Chefredaktörens hälsning	2
Hänt och rykten	3
Kårchefens hälsning	4
Scoutiga tips	6
Knep och knåp	11
Vargungarnas bidrag	12
Äventyrsscouterna på kaminhajk	15
Äventyrsscouternas bilder	16
Stora glasstestet	18
Favoritrecept	19

Hej på er!

När jag lovade sammanställa vårens nummer av Munkringen, slog det mig, att jag faktiskt varit med och gjort det allra första numret av Munkringen – för si så där 35 år sedan... Då var vi några seniorscouter (roverscouter skulle vi kallas nuförtiden) som tillsammans med Bingen och Bingens katt Joppe skrev, ritade, limmade och pysslade, och till sist vevade fram kopiorna på den illaluktande spritdupliceringsmaskinen. Inga elektriska skrivmaskiner, datorer, skannare, printrar, elpostar eller dylikt på den tiden! (Och bara så ni vet; mobiltelefonerna var inte uppfunna på den tiden!)

Trots att tekniken tagit stora framsteg sedan dess, skiljer sig detta nummer av tidningen inte nämnvärt från de första Munkringarna; rapporter om vad som hänt, tankar och funderingar, bilder och pyssel, samt scoutiga tips får ni ta del av även i detta nummer. Och när jag riktigt funderar efter, så skiljer sig nog inte scoutverksamheten från det vi höll på med då när jag var tomte (dvs. vargunge), patrullscout eller ung ledare. Scoutingens grundidé har inte förändrats och vi lär oss samma saker som vi får pröva på och har nytta av när vi rör oss i naturen eller hajkar och har läger. Men det allra viktigaste är nog samhörigheten man känner då man gör saker tillsammans med andra muncca-scouters och scouter från andra kårer eller länder, oberoende av ålder. Det har jag fått uppleva igen i år, när jag deltagit i kårens förläggning och kaminhajk. Och det tror jag att jag får uppleva igen, när jag tillsammans med många av er, deltar i sommarens äventyr, Nothamn-lägret.

Tack alla ni som bidragit med text och bild till detta nummer.

I detta nummer hittar du bland annat tips och råd som du kan ha nytta av när du förbereder dig för scoutäventyren.

Njut av sommarlovets, och framförallt av sommarens läger.

Vi ses på Nothamn!

Stora Anna

I din hand håller du Munksnäs Flickscouter r.f:s kårtidning.
Ansvarig utgivare Anna Anthoni.

HÄNT OCH RYKTEN

HÄNT

- Vi gratulerar Helena som tilldelats Mannerheimspännet av andra klass

DET RYKTAS...

...att det finns massor med fina hattar på Yle
 ... och att skorna där inte heller är så illa
 ... att en och annan ÄS har siktet inställt på en TV-karriär
 ... att radio X3M:s reportrar fick besök av kårens vu:n och ÄS:ar i direktsändning
 ... att uttern håller för näsan då den gör kullerbyttor
 ... att skunken stinker
 ... att endels röda rumpor är knöligare andras
 ... att den gode Jeanette, överraska gänget i skogen med plätt
 ...att Sanny och Fisen var med på kaminhajk (!!!)
 ... att Lisa fick en massa fans
 ... att vinterhajk nog hör till de tuffare scoutevenemangen
 ... att alla hajkdeltagare är proffs på att göra upp eld
 ... att det finns olika slag av isdrinkar
 ... att kårens halvplutonstält fortfarande inte är vattentätt
 ... att det gäller at skotta och skotta och sen stampa
 ... att det lönar sig att göra det till tonerna av flugans stolta gång på rullgardinen
 ... att Ida-Lotta är vår nya vedhuggningsexpert
 ... att den som inte har kollat in den nya scoutfilmen på nätet skall göra det genast
 ... att en och annan Munccaflicka kan skådas där
 ... att Munccapipon nog är så fin!

KOLLA IN SCOUTFILMEN PÅ: www.scout.fi

DU KOMMER VÄL OCKSÅ IHÅG ATT BESÖKA MUNKSNÄS FLICKSOCUTERS
 HEMSIDA PÅ NÄTET . DÄR HITTAR DU BL.A. PROGRAMMEN, KONTAKTUPPGIFTER,
 FOTON OCH ANNAT INTRESSANT OCH NYTTIGT.

www.munksnasflickscouter.fi

.....

Hej på er alla kårmedlemmar!

Tack för et lyckat år och många givande evenemang. Jag hoppas ni har haft lika roligt som jag, och att ni lärt er mycket under det gångna året.

Jag tycker det är spännande det här med att lära sig. Som ledare glömmar jag lätt bort att det faktiskt finns en massa saker jag inte vet eller kan. Nu när jag tänker tillbaka är det faktiskt ofta jag bara följer mina samma, gamla vanliga spår då jag ska göra eller lära ut något. Genom att hålla mej till mina trygga rutiner kan jag undvika att konfrontera de ämnen jag inte känner mej trygg med, med förklaringen att jag ändå lär ut något nyttigt. Mötesverksamheten går lätt in i en spiral av upprepande av rutinmässigt inlärande, något som har både positiva och negativa sidor.

Å ena sidan bidrar rutiner till trygghet. Genom att följa ett specifikt program och klara rutiner vet alla närvarande vad som är på gång och vad som kommer att hända. Vargungemötet börjar med att vi trampar på gasen, och slutar med tapto och tända ljus. Å andra sidan kan rutinerna leda till att verksamhetens känns enformig eller tråkig. Vissa teman återkommer år ut och år in, sjömansknopen ska läras ut eller repeteras med alla åldersgrupper. Speciellt ledarna "lider" av ständigt återkommande teman, vilket är något vi mera aktivt borde reflektera över i planeringsskedet.

Jag hoppas vi i kåren kan sträva efter att utveckla verksamheten så att både ledare och scouter skulle lära sig något nytt under varje möte. Det här är något som kräver aktiva beslut från speciellt ledarens sida, lite mer resurser och lite mera tid, i alla fall till en början. Resultatet å sin sida kan vara en bättre mötesverksamhet med ivrigare ledare och scouter. Målet behöver inte vara konkret och traditionell kunskap, utan kan vara ett nytt sätt att handla eller tänka. Istället för att alla övar på sin egen sjömansknop kan man konstruera en kedja och leka trasig telefon. Varje scout lär ut knopen åt följande i ledet, som å sin sida lär ut knopen vidare.

Därför uppmanar jag nu er allihop; lär er något nytt så ofta ni kan! Jag kan bidra med den första biten och berätta om något jag lärde mej idag, i hopp om att föra en del av kunskapen vidare.

I Åbo finns ett scoutmuseum, som grundats redan år 1962. I museet finns diverse scoutrelaterade attiraljer och samlade, allt från gamla kort med scoutobjekt, märken, fanor och planscher, till vandringsstavar och lägermuggar. Vid första anblicken upplevde jag museet dammig och litet, med gulnade pappersark och skrot bakom glasvitrinerna. Till min förvåning visade det sig ändå att jag hade någon form av personlig koppling till de flesta utställda sakerna. Ett närmare

hundraårigt nummer av scoutposten stod utställt, vi fick höra om Mannerheimsspännet och värdefulla samlarobjekt. I museet finns också en stor del av alla Finlands scoutkårers halsdukar utställda, och till min förvåning ingår Munksnäs flickscouters halsduk i samlingen. Charlotta Buchert har år 1990 donerat ett exemplar av vår kårhalsduk, som nu finns utställd bland alla de andra.

Vad jag försöker få sagt är alltså att jag återigen lite bakvägen lärde mej något nytt, som jag kommer att ha glädje och nytta av i framtiden. Jag antog att jag visste vad jag behöver veta om scoutingens historia i Finland, och klampade arrogant in på muséet. Ut kom jag nöjd och glad, och till på köpet lite stolt över att ha hittat kårens egen halsduk utställd i ett sammanhang jag själv identifierar mej med. Så håll ögon och öron öppna, var uppmärksamma och lär er nya saker i vardagen. Jag lovar att livet blir lite mer tillfredsställande och spännande på det sättet!

Glad sommar!

Hälsar kårchefen Sabina

Scoutmuséets logo, ritad av Kaj Puumalainen

(Scoutmuséet ligger på Västerlånggatan 13 i Åbo, och har också en egen hemsida:

<http://www.lilja.partio.fi/museo/>)

SCOUTIGA TIPS

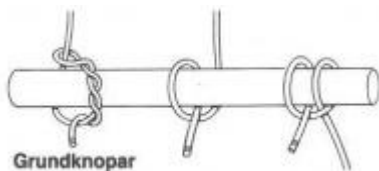
Surrningar

Det är viktigt att kunna surra, för då kan du bygga och tillverka otroligt mycket saker och konstruktioner. Det är bättre att surra än att spika därför att:

1. Det är lättare att montera isär konstruktionen.
2. Det blir inga spikar kvar i virket, vilket är skonsammare mot naturen då djur inte skadar sig.
3. Det blir billigare då materialet kan återanvändas.
4. Det ger oftast starkare konstruktioner.
5. Det är ofta lättare än att spika, speciellt med rundvirke.
6. Det är snyggt och prydligt om det görs rätt.

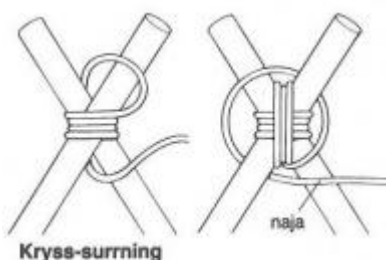
Hur surrar man?

Använd lagom grova rep och snören, och se till att surringarna inte blir för breda och grova. En snygg och prydlig surring betyder oftast en mer hållbar surring.

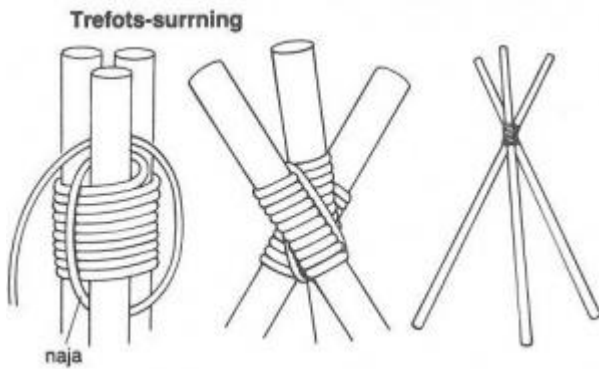
Grundknopar Vid grovt virke börjar man med timmerstek annars dubbelt halvslag. Surrningen avslutas med dubbelt halvslag eller råbandsknop.

Kryss-surrning

Kryss-surrning används för att sammanfoga två stänger i sned vinkel. Lägg stängerna i spetsigare vinkel än de ska bilda färdiga. Fäst surringssnöret med grundknopen, slå det sedan 3-4 varv över krysset i vågrät riktning, därpå 3-4 varv i lodrät riktning. Vrid ut stängarna till den vinkel de ska bilda, och avsluta surringen genom att naja 2-3 varv, fäst sedan med dubbelt halvslag.

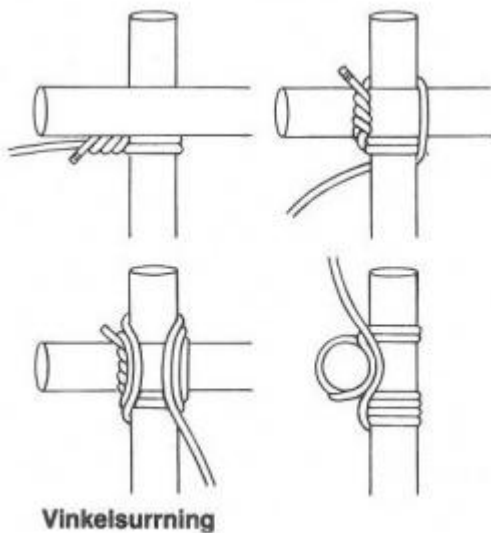
Trefots-Surrning

Lägg stängerna parallella intill varandra. Fäst repet med grundknopen vid en av stängarna, och linda sedan 4-5 varv runt stängerna. Naja med ett par varv mellan stängerna över surrningen. Fäst tampen med dubbelt halvslag. Res trefoten.

En variant är att lägga stängerna parallella men lite lösare intill varandra, låta repet runda "ytterstängarna" men växelvis gå över och under mittstången. fortsätt så 6-8 varv. Naja, och fäst tampen. Vrid mittstången ett par varv, res trefoten.

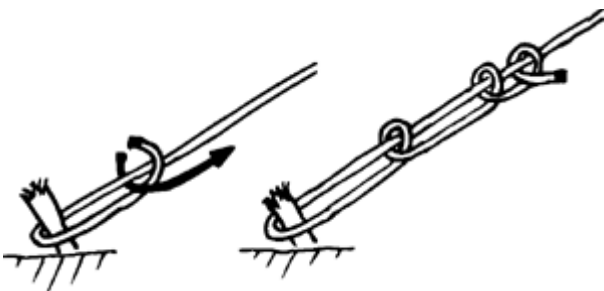
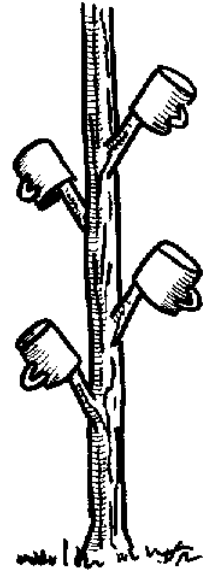
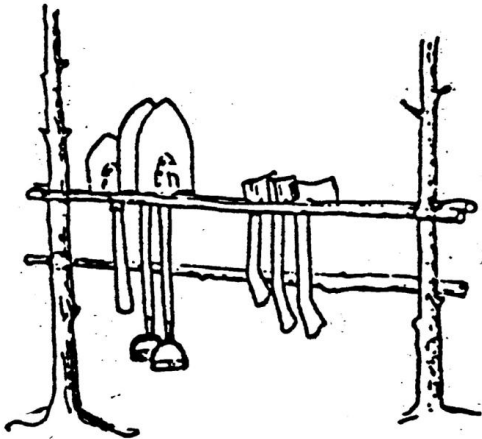
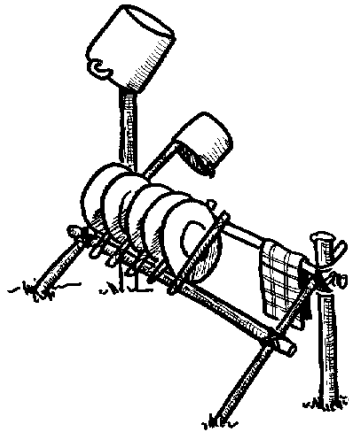
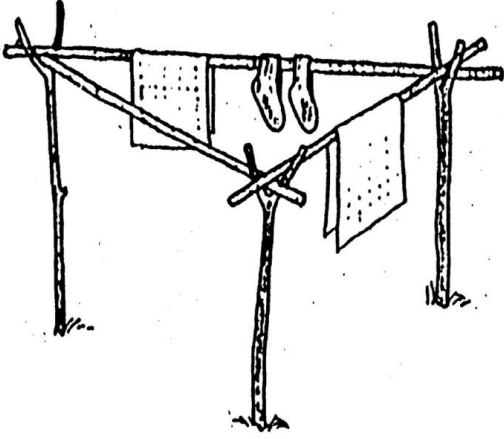
Vinkelsurrning

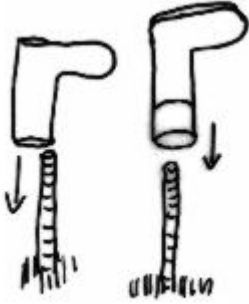
Används för att foga ihop två stänger i rät vinkel. Fäst repet med grunknopen i den lodräta stängen; lås knopen genom att tvinna den lösa tampen runt den fasta uppåt den horisontellestången.

Sträck repet och börja surra: bakom den lodräta stängen, fram över den horisontella, runt bakom den lodräta, fram över den horisontella, runt bakom den lodräta igen. Fortsätt så 3-4 varv. Lägg repet snyggt och prydligt innanför föregående varv. Naja hårt ett par varv. Fäst med dubbelt halvslag.

Lägerkonstruktioner

Det är bra att fästa tältstagen med en trumpetstek. Då är det lätt att spänna stagen emellanåt, för de töjer tex i fuktigt väder. Är stagen lösa blir ditt tält en "kossa" och samlar vatten som kan börja droppa in om man rör taket på insidan.

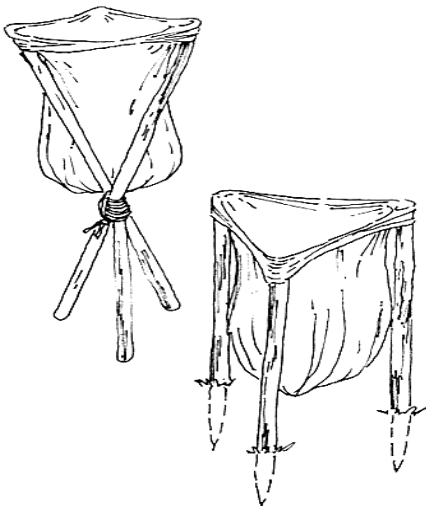
© AGSE - www.scouts-europe.org

Ställ dina gummistövlar på stövelpinnar utanför tältet. Då hålls de torra och fukten kryper inte in i dem under natten.

Kom också ihåg att stänga tältdörrarna på eftermiddagen innan daggen och myggen kommer!

Så här kan ett matbord se ut från sidan.

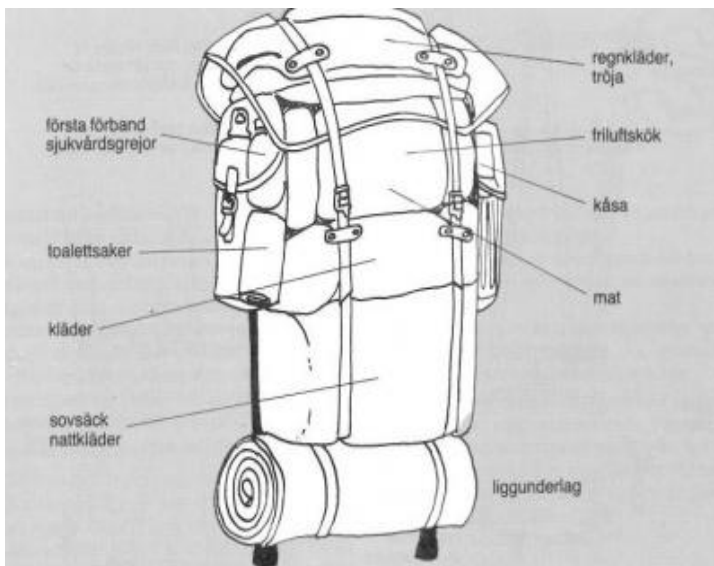

Tips på sopsäcksställningar.

Om man vill, kan man fläta ett lock till ställningen.

Att packa sin ryggsäck

Det är viktigt att ha rätt storleks ryggsäck och att man packar rätt då man ska iväg på vandring eller till lägret. Dels ska det vara lätt för dig att bära dina saker; med saker i händerna har du svårt att vandra. Men det ska också vara lätt för dig att kunna hitta och ta fram saker du behöver. Du ska själv packa din ryggsäck och inte låta mamma eller pappa göra det, för då vet du var du har sakerna.

(bild: www.scout.se)

(bild: stadium)

Välj en ryggsäck som passar dig. Försök hyra eller låna en ryggsäck på dina första turer för att känna om det känns rätt.

Välj en ryggsäck på 30-40 liter för dagsturer; den har plats för mat och förstärkningskläder och regnkläder. En säck kring 50liter lämpar sig för läger, hajker och övernattnig i stuga. För längre vandringar eller skidturer väljer man ryggsäck på 60-80 liter. Det är frestande att välja en stor säck. Men man måste orka bära den också. Testa att gå omkring med ryggsäcken fullpackad!

Att packa ryggsäck är som en konst. Man ska packa så att man dels får tyngdpunkten rätt placerad, dels lätt och snabbt ska få tag i den pryl man behöver. För mycket tyngd högst uppe kan få dig att känna att du faller, och för mycket tyngd längst nere gör det svårt att gå. Packa mjuka saker mot ryggen, det är obekvämt att gå om det är något som trycker mot ryggen.

Ha inte för mycket lösa saker fästade på ryggsäcken. Dela upp småsaker och kläder i plastpåsar! Då hittar du vad du letar efter och sakerna hålls torra ifall rinkan blir våt. (Kläder i plastpåsar ger tom flythjälp ifall du hamnar i vattnet.)

HITTA DE SCOUTIGA ORDEN

SOM STÅR NEDAN

- HITTAR DU OCKSÅ DET GÖMDA ORDET?!

F S C O T U F L T L Ä D G E R
 L L H T U A Å E S J D X V K A
 G Z A S R B P B H Å D N O U K
 V T Q G R A C T R C O J J D K
 D X Ä E G C N L O Z R C A S I
 Y D G L V H L G E Q V Å S L P
 B Ä R Y T U I Z I V L C K A I
 L Q F K R U Q S I A A X V H N
 X O O T J L T L S I T R A T Ä
 D W A M P X R C S N R P S U A
 E P G N I N R Å P S I R D O Z
 W L P J L P Q A P Z N N G C A
 G O E S F S S H A U L L G S W
 T U O C S K C I L F V W Z D N
 G G W R B N P M C I K K N U I

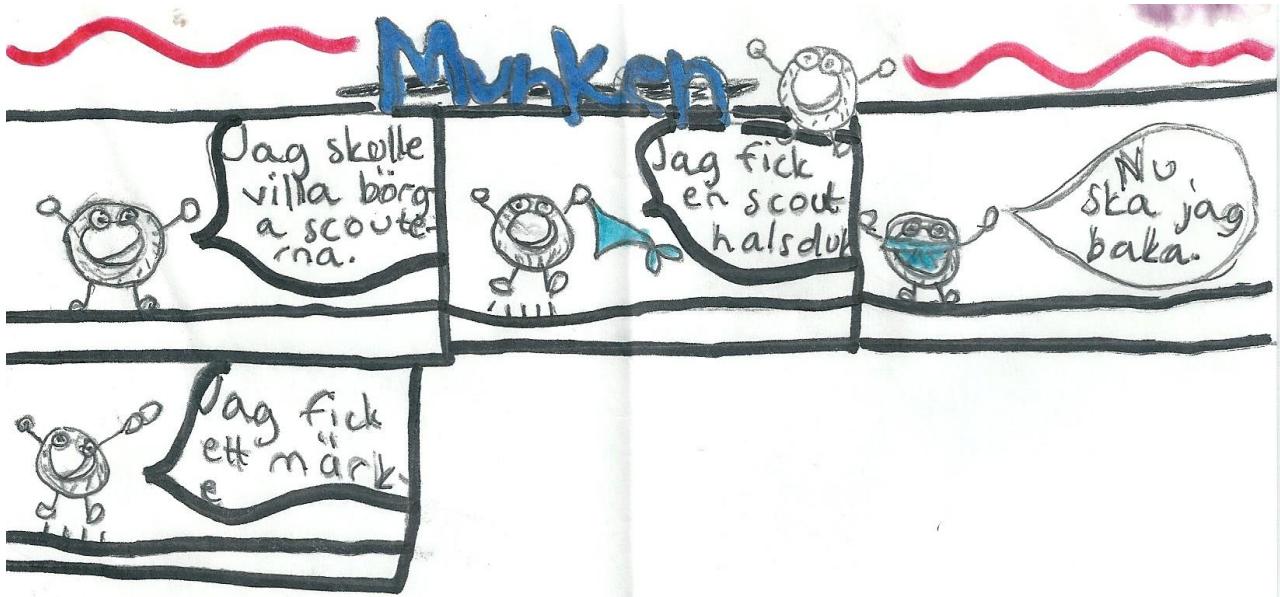
FLAGGHISSNING
 KÅRCHEF
 PATRULLRÅDD
 TAPTO

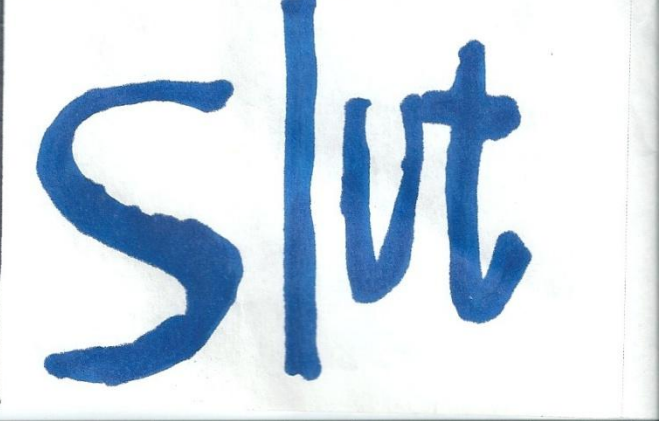
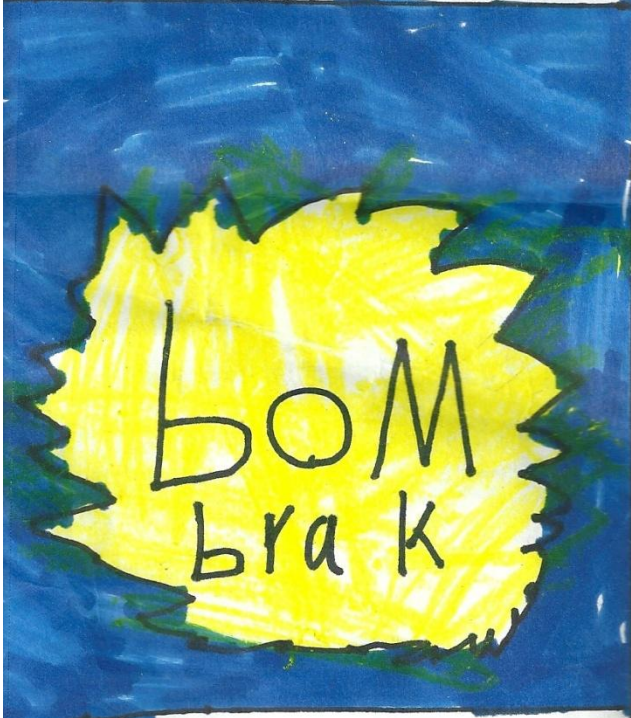
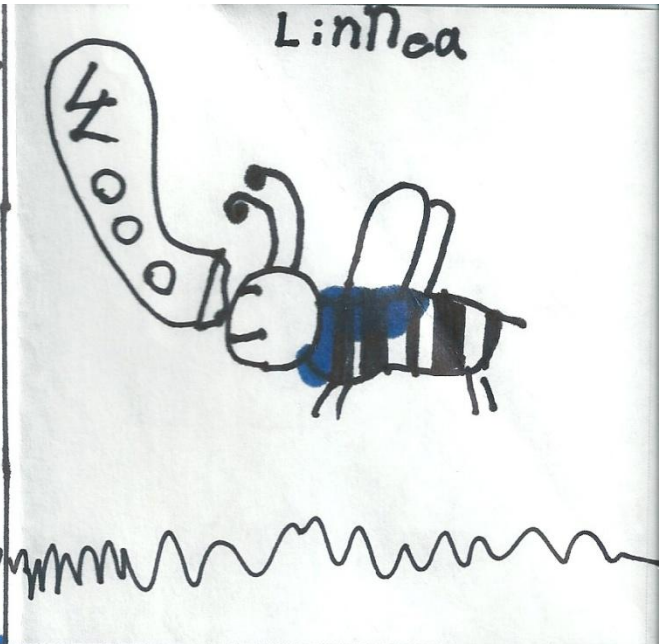
FLICKSCOUT
 LATRIN
 SCOUTHALSDUK
 TRANGIA

KIPINÄ
 LÄGERBÅL
 SPÅRNING
 TÄLT

ORDET SOM GÖMMER SIG ÄR:

VARGUNGARNAS MUNKRINGEN-BIDRAG

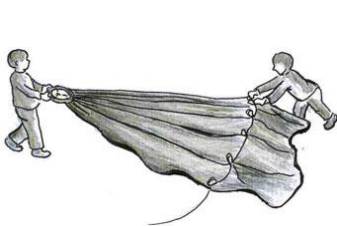

ÄVENTYRSSCOUTERNAS RAPPORT FRÅN VINTERNS KAMINHAJK I KOPPARNÄS

När vi kom fram tvingade Sanny och Fisen oss att gräva en grop var tältet skulle vara och spejarna grävde inget dom fick laga hemsk mat. Vi åt deras mat men när vi skulle diska så orka inte ledarna ta fram vatten så vi måste diska i snön! Vi började sätta vedklabbar på sågbocken och sågade som galningar för att Fisen filma oss och vi måste imponera för kameran för vi ville komma till fisken! Ida högg ved som en galning. Sen satt vi upp cirkustältet när vi höll på att sätta upp tältet så kom det ut en kamera (Lisas) ur mitten. Sen skulle vi anfälla våra grannar med snöbollor och Lisa och Sandra skulle komma med och filma, men dom var så långsamma så grannarna hann sticka. Därför hade vi snöbollskrig mot Lisa och Sanny. Vi vann så klart. Sen körde vi pulkarace mot Lisa och Sanny men dom fick den bättre pulkan därför vann dom men sista åket åkte Julia i vår pulka och Lisa i den andra pulkan, men Lisa måste ge upp för Lotta och Ellen anföll henne i början så Julia gled i mål. På vägen till tältet hoppade vi på Lisa och gjorde lumipesut åt dom.

På kvällen så kom Jeanette så vi måste hugga lite mera ved så vi kunde tända en brasa var och så gjorde vi det till en stor brasa som vi stekte plättar på och det var Jeanette som hämta plättsmeten. Och när vi hade ätit plättar så grillade vi korv och Kristina puttade ner Lottas korv och så tog Lotta en ny korv och den föll också i elden och sen fick Lotta en sista korv hon tog en ny sticka. (Vi hade täljt stickorna själv) Sedan började Julia och Ellen prata om vad som finns i korven, så Lotta blev så äcklad så hon kastade korven i elden. Sen fick hon ingen ny korv huhu! Sen hade vi lite kul och for och sova men resten har ni inget att göra med!

Skrivet av Lotta och Ellen (Ida satt bredvid och skröt hur mycket hon högg)

(bilder: luontoon.fi)

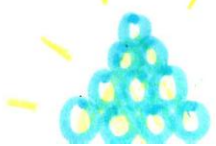

Snow!

Winter

Det Shöan!

Det stora glasstestet 2012

Juryn bestod av Munccaflickornas spejarscouter.

Oma mango: 10-

- + den doftar gott
- + bra sommarglass
- + smakar fräscht
- äckliga bitar i

Classic tummasuklaa-kinuski: 8+

- chocon lossar i för stora bitar
- man känner inte glassmaken

Magnum infinity: 9½

- smalt för fort

Lakulätkä lakrits puck: 8+

Iso pingviini hot and sour: 9-

- + fräsch och god
- stark eftersmak

Härmed inleder vi en ny spalt;

Munca-scouternas favoritrecept

Vi inleder med Stora Annas recept på kakan som serverades på ledarnas spelkväll, och som också gillades av ett antal äventyrsscouters.

Chokladkolakaka

Receptet låter besvärligare än det är, men är värt besväret!

För: 8 personer

Ingredienser

125 g smör
 150 g mörk blockchoklad
 3 ägg
 2 dl socker
 2 ½ dl vetemjöl (fungerar också med glutenfritt mjöl)
 2 tsk vaniljsocker

Kolasås:

1 ½ dl vispgrädde
 ½ dl socker
 ½ dl sirap

Smält smöret och dra bort från plattan, bryt ner chokladen i smält den i matfettet. Rör om då och då. Vispa ägg och socker pösigt. Rör ner chokladblandningen. Rör ner mjöl och vaniljsocker.

Smörj och bröa en form med löstagbar kant.

Häll i hälften av smeten.

Grädda i cirka 10 minuter i 175 grader.

Koka kolasmeten: Blanda ihop alla ingredienserna och koka upp i en kastrull under omrörning.

Koka tills den tjocknar. Det ska bildas en ”gata” när du drar en sked i botten på kastrullen. Det tar cirka 15 minuter enligt receptet, men vi lät den sakta puttra i 30 min och rörde om emellanåt. (tjock blev den inte)

Häll kolasmeten i formen på den del av smeten som är gräddad och ställ i frysen tills kolasmeten stelnat.

Bred ut resten av smeten i formen uppe på den stelnade kolasmeten och grädda i cirka 10 minuter (om du vill ha en mycket kladdig kaka, annars ca 15 minuter) i samma värme.

Håll kakan i kylen så håller den i minst 7 dagar. Den är godast när den fått stå i kylen över natten.